

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Niemczech obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/05)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylene rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Niemcy przedłożyły projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 20 grudnia 2018 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny niemieckiego projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta⁽²⁾ jest publikowana wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.
- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 229.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylene dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.

- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Niemiec ⁽⁴⁾ oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Niemiec ⁽⁵⁾ w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem ⁽⁶⁾.
- (13) Uwzględniając zarysowaną w projekcie planu ogólną dobrą strukturę celów krajowych w ramach polityki w dziedzinie energii i klimatu, w ostatecznym planie można by określić główne interakcje między tymi celami, zarówno pod względem krajowych poziomów ambicji, jak i tymczasowych, planowanych, dodatkowych i istniejących instrumentów polityki. Dopracowanie kwestii łączenia sektorów i powiązanej struktury zachęt w poszczególnych sektorach gospodarki pozwoliłoby na bardziej kompleksowe rozwiązanie kwestii spójności polityk i środków w obrębie wymiarów unii energetycznej i między tymi wymiarami. W tym kontekście można rozważyć określenie potrzeb inwestycyjnych we wszystkich wymiarach unii energetycznej, zapobieganie nagłym skutkom zmian cen poprzez zapewnienie stopniowego wycofywania dotacji energetycznych o długoterminowej widoczności, a także środki łagodzące skutki dla konsumentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji poprzez przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu. Kompleksowa ocena skutków mogłaby pomóc w uwzględnieniu interakcji politycznych, np. poprzez ilościowe określenie wpływu zrównoważonej dostawy biomasy do celów energetycznych na emisje rozliczane i pochłaniane w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem, w tym zagrożeń dla bezpieczeństwa energetycznego powodowanych zmianą klimatu. Ilościowy przegląd rozwoju różnych źródeł elastyczności niezbędnych do integracji rosnącego udziału energii ze źródeł odnawialnych w systemie elektroenergetycznym mógłby w ostatecznym planie pomóc w rozwiązywaniu kwestii dodatkowych interakcji między wymiarami unii energetycznej. Można by pogłębić informacje na temat sposobu uwzględniania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” w krajowych politykach i środkach w poszczególnych wymiarach unii energetycznej.

⁽⁴⁾ SWD(2019) 1004 final.

⁽⁵⁾ COM(2019) 505 final z 5 czerwca 2019 r.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 229.

- (14) Kolejny element, który zasługuje na większą uwagę, to konkurencyjność przemysłu, a także obszary siły konkurencyjnej Niemiec i potencjalne wyzwania związane z ich transformacją energetyczną. Korzystne byłoby określenie wymiernych celów na przyszłość, a także polityk i środków służących ich osiągnięciu, z uwzględnieniem odpowiednich powiązań z polityką w zakresie przedsiębiorstw, przemysłu i edukacji. Ostateczny zintegrowany plan w dziedzinie energii i klimatu zyskałby również na lepszej interakcji z gospodarką o obiegu zamkniętym, podkreślając jej potencjał w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.
- (15) Zalecenia Komisji dla Niemiec opierają się na ocenie opracowanego przez Niemcy projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem ⁽⁷⁾,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY NIEMCY PODJĘŁY NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Określenie dodatkowych polityk i środków racjonalnych pod względem kosztów, w szczególności w sektorach budownictwa, transportu i rolnictwa, w celu rozwiązania problemu znaczącej luki prognozowanej w kontekście celu na rok 2030 zakładającego emisję gazów cieplarnianych na poziomie -38 % w porównaniu z rokiem 2005 w odniesieniu do sektorów nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
2. Wskazanie szczegółowych i wymiernych polityk i środków, zgodnych z obowiązkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁸⁾, aby umożliwić terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie przez Niemcy udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie 30 % jako wkładu w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej na rok 2030. Zaproponowanie trajektorii i przedstawienie konkretnych środków na potrzeby osiągnięcia celu dotyczącego transportu zgodnie z art. 25 dyrektywy (UE) 2018/2001. Przedstawienie dodatkowych informacji na temat ram wspomagających prosumpcję energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, zgodnie z art. 21 i 22 dyrektywy (UE) 2018/2001, w tym uproszczenia procedur administracyjnych.
3. Zapewnienie wystarczająco ambitnego wkładu krajowego zarówno pod względem zużycia energii pierwotnej, jak i zużycia energii końcowej, z uwzględnieniem potrzeby wspólnego zwiększenia wysiłków niezbędnych do osiągnięcia unijnego celu na 2030 r. oraz wsparcia krajowego wkładu politykami i środkami w skali adekwatnej do osiągnięcia odpowiednich oszczędności energii. Jasne określenie polityk, które mają zostać przyjęte i wdrożone w latach 2021–2030, ich oczekiwanych skutków, a także harmonogramu realizacji i potrzeb budżetowych.
4. Określenie środków wspierających realizację założeń dotyczących bezpieczeństwa energetycznego odnośnie do dywersyfikacji i zmniejszenia zależności energetycznej, w tym środków zapewniających elastyczność, a także przedstawienie informacji na temat stopniowego wycofywania się z produkcji energii jądrowej.
5. Określenie przyszłościowych założeń i celów dotyczących integracji rynku, w szczególności środków służących wzmocnieniu sygnałów rynkowych i zwiększeniu rzeczywistego wpływu komponentów rynkowych na cenę energii elektrycznej. Dołączenie harmonogramu obejmującego odpowiednie środki służące usunięciu ograniczeń strukturalnych w systemie elektroenergetycznym oraz zapewnieniu skutecznych sygnałów dystrybucji i lokalizacji dla rynku jako ważnego elementu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w szczególności jako podstawa dla dalszej współpracy i koordynacji z innymi państwami członkowskimi oraz w kontekście funkcjonowania wewnętrznego rynku energii.
6. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od 2022 r. do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
7. Kontynuowanie – zarówno podczas finalizacji zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, jak i w trakcie jego realizacji – współpracy regionalnej w odpowiednich grupach wysokiego szczebla oraz konsultacji z sąsiadującymi państwami członkowskimi. Położenie w tym kontekście nacisku na odchodzenie od węgla kamiennego i węgla brunatnego, upowszechnianie odnawialnych źródeł energii i wewnętrzny rynek energii, w tym zajęcie się takimi kwestiami jak poziomy połączeń międzysystemowych i przepustowość od 2021 r., środki współpracy regionalnej dotyczące oceny wystarczalności systemu, sprawiedliwa transformacja i zmiany w systemie energetycznym niezbędne do uwzględnienia wyższych udziałów odnawialnych źródeł energii, które mają zmodyfikować transgraniczny handel energią elektryczną przy jednoczesnym zwiększeniu zapotrzebowania na elastyczność systemu.

⁽⁷⁾ SWD(2019) 229.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

8. Poszerzenie analizy potrzeb inwestycyjnych w odniesieniu do infrastruktury przesyłu energii elektrycznej o ogólny przegląd inwestycji niezbędnych do osiągnięcia celów w zakresie energii i klimatu. Przedstawienie ogólnej oceny źródeł tych inwestycji, w tym odpowiedniego finansowania na poziomie krajowym, regionalnym i unijnym.
9. Przedstawienie wykazu wszystkich dotacji w dziedzinie energii, w tym w szczególności w zakresie paliw kopalnych, oraz podjętych działań, jak również planów stopniowego wycofywania tych dotacji.
10. Uzupelnienie analizy interakcji z polityką w zakresie jakości powietrza i emisji zanieczyszczeń powietrza poprzez przedstawienie i ilościowe określenie wpływu różnych scenariuszy na zanieczyszczenie powietrza, dostarczenie bazowych informacji oraz uwzględnienie efektów synergii i kompromisów.
11. Uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat społeczno-gospodarczych skutków transformacji energetycznej i planowanego odchodzenia od węgla lub dostosowań w innych sektorach wysokoemisyjnych. Opisanie wpływu planowanych założeń, polityk i środków na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności. Dalsze rozwinięcie podejścia do kwestii ubóstwa energetycznego, w tym poprzez przedstawienie specjalnej oceny ubóstwa energetycznego zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji

Miguel ARIAS CAÑETE

Członek Komisji
